

ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Δ.Π.ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΟΝΟΣ Β'

ΑΘΗΝΑ, Κυριακή 23 του Μην 1904

ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός Οικονομουν αριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 97

Ο ΚΑΛΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ

Κατά διαολού πήγαμε ή Χώρα. Στρατός δέν είχε, μά μήτε στόλο. 'Απόξω ό δχτρος την φοβέριζε και κάθε ώρα και στιγμή, σαν την έβλεπε έτσι αδύνατη και ξεβιδωμένη, κοίταζε να την ταπεινώση, να την εξευτελίση. 'Από μέσα, τα ίδια τα παιδιά της την πολεμούσαν λυσσοκείμενα με τό άρπαζε να φας και κλέψε ναχης και με κάθε είδους άτιμία. Φοβερώτεροι οι μέσα δχτροί, καρά οι άπεξω, έσκαβαν με τα ίδια τα χέρια τους τό λάκκο της κι άγωνίζονταν μιά ώρ' άρχίτερα να τή θάψουν και να ήσυχάσουν.

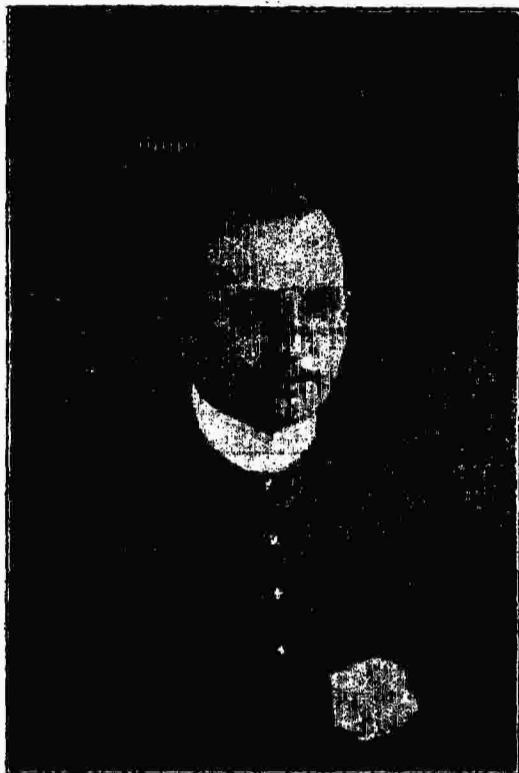
'Από πουθενά καμμία τωτηρία, καμμία εχτιδα φωτερή μέσα στην άπέραντη σκοτεινιά. Μαύρα όλα. Κ' οι άνθρωποι μαύροι, κ' οι ψυχές και τα κατώματά τους. Και τό τέλος της καταδικασμένης Χώρας ζύγωνε.

Τότες ό Θεός, που τή λυπήθηκε, έδωσε φωτιση στο Βασιλιά της. Κι' ό Βασιλιάς της άποφάσισε να την σώση. Και κάλεσε τό λαό του από κάτω από τό Παλάτι και τούπε :

— Παιδιά, χανούμαστε. 'Ο κίντνος μάς έζωσε από παντού κ' ή χώρα μας μαραινείται και σήνει. Καιρός να ξυπνήσουμε. Καιρός να σκεφτούμε σαν τίμιοι άνθρωποι και σαν τέτοιοι να δουλέψουμε. 'Αρκετά πήραμε από τή Χώρα. Καιρός τώρα να της δώσουμε και μες. Καιρός να τή φτιάξουμε, αφού οι ίδιοι με τα χέρια μας τή χαλάσαμε. 'Ελάτε παιδιά, να της δώσουμε ό,τι της πήραμε. Να της γυρίσουμε τα δανεικά. Πρώτα εγώ—γιατί κ' έτσι πρέπει—θα δώσω τό καλό παράδειγμα. 'Ο μιστός που παίρνω κάθε χρόνο είναι μεγάλος. Φτωχεια ή Πατρίδα και μες φτωχά πρέπει να ζούμε. 'Οχι σπάταλα. Τόν αφήνω λοιπόν τό μιστό μου και κρατάω μονάχα όσα μου φτάνουν για να ζήσω. Με τάλλα, ός γίνουν καράβια, ός γίνη στρατός, ός γίνη ή Πατρίδα δυνατή και μεγάλη. Τότε και μες μεγάλοι και δυνατοί θα γίνουμε. 'Εμπρός, παιδιά. Τό σύνθημά μας : **ΨΟΜΙ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΑ.** 'Ας λείπη στην άνάγκη και τό χρομμύδι άπ' τό προσφάι μας.

Αυτά ειπε ό καλός Βασιλιάς. Κι' ό λαός άμα τόν άκουσε, άμα τόν ειδε έτσι καλό και πονετικό, φιλοτιμήθηκε να γίνη καλύτερος, να περάση τόν Βασιλιά του στην καλοσύνη. Κ' έκανε ό,τι επρεπε να κάνη. Κ' έδωσε και τό πουκάμισό του άκόμα για τή Πατρίδα. Και τα ταμεια γιόμισαν στη στιγμή από παράδες. Κ' έγινε στόλος και στρατός. Κ' έγινε ή Πατρίδα δυνατή και μεγάλη. Κ' οι δχτροί τή λογαρίαζαν πιά, αφού οι πατριώτες πάψανε να την πολεμούνε.

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ

HERBERT KRUGER

'Ετσι έγιναν τα πράματα. Κ' έτσι ό στρατός κι ό στόλος ονομάστηκε Β α σ ι λ ι κ ό ς, γιατί ό Βασιλιάς με τόν ιδρώτα του τόν έφτιαξε. Κ' έτσι ό καλός Βασιλιάς με περηφάνεια δέχτηκε τόν τίτλο που τούδωσαν οι πατριώτες, γιατί τάξιζε, να λέγεται δηλ. 'Αρχηγός του στρατού της στεριάς και της θάλασσας.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΑΡΧΑΙΑ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Σ' άγωνιστή του δρόμου

'Ηταν άργος στο τρέξιμο, μά σε τραπέζι αν πάει
'Ο Εύτυχής, έλοι λέν δέν τρέχει μόν' πετάει.

Σε μαυρομαλοσθα

Λίνα, Νικόλλα, μερικοί, πώς βάρεις τα μαλλιά σου,
Που ενό τάγεις κατάμαυρα πάρει με τόν παρᾶ σου.

'Αγορασμένη ομορφιά

Δοντάκια άγόρασες, μαλλιά, φκασίδι κι' άλοιφή,
Μά με τό ίδιο τό έξοδον έπαιρνες και μορφή.

'Ο τσιγκούνης

Γιατί παράδες, ξόδεψεν ό 'Έρμος στ' όνειρό του,
'Απ' την περίσσα λύπη του έκοψε τό λαιμό του.

Μετάφραση Ηλ. Π. Β.

ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΡΩΜΙΟΦΙΛΟΙ

Ο κ. KRUGER

'Ο κ. Ντίτριχ κάθε φορά που τύχει άφορμή τό φωνάζει : Είμαι Ρωμιόφιλος κι όχι Φιλέλληνας. Θυμάζω την άρχαία 'Ελλάδα, μά ή ή σημερινή με συγκινεί και γι' αυτήν ένδιαφερόμικι.

Καλοί κ' οι Φιλέλληνες, δέν τό άρνούμαστε. Μά σήμερα—τί τα θέλετε ;—άνάγκη από Ρωμιόφιλους έχουμε. Αυτοί σήμερα κυτάζουν με τα συγγράμματά τους και με τή διδασκαλία τους ναποδείξουν σε κάθε περίπτωση στην Ευρώπη πως δέν είμαστε μονάχα φύλακες τόν άρχαιοτήτων, αλλά λαός ζωντανός ; κι' αυτοί οι Ρωμιόφιλοι (ένας Krumbacher δηλ. ένας Thumb ένας Dieterich και τόσο άλλοι) λησιμονούν τό παρελθόν, για να μελετήσουν τό παρόν και για να θγάλουν άπ' αυτό άγαθά συμπεράσματα για τό μέλλον μας.

Τα γράμματα του κ. Krüger που θα διαβάσετε άμέσως, θα δείξουν πόσο τα λόγια μας είναι σωστά. 'Ο κ. Herbert Krüger είναι γιατρός στο Königsberg και γράφει τα Ρωμεία καλύτερα από πολλούς Ρωμιούς. Θα τό δητε αυτό άργότερα που θα δημοσιέψουμε ένα παραμύθι του Kurd Lasswitz που τό μετάφρασε για χάρη του 'Νουμά'. Τώρα άκούστε τί μας γράφει :

×

«... Σας εύχαριστώ πολύ που τυπώσατε τή σημείωσή μου για τήν «'Ονισσα» *). Κρίμα που ένας έπιστήμονας σαν τόν κ. Κατζιδάκι δέν μπορεί ή δέν θέλει να τό νοιώση τό άληθινό συμφέρο του έθνους του. Και τί θα γίνη ένα έθνος που ή νεολαία του άναγκάζεται να χάνη τόν πολύτιμο καιρό της μισομαθαινοντ ας τήν περασμένη άρχαία φύση της μητρικής γλώσσας της και ξεμαθαίνοντας την ίδια τή μητρική γλώσσα της ; Καταλυπημένος έρωτώ : Πώς θα βαστάξη τόι γιγαντένιο συναγωνισμό, είτε τόν υλικό, είτε τόν πνευματικό, με τούς πολιτισμένους λαούς της Ευρώπης και της 'Αμερικής ; 'Οχι βέβαια με τό να βασανίζη τα παιδιά να μάθουν ό κ ύ ω ν του κυνός, τό ύ δ ω ρ του ύ δ α τ ο ς, άντι να μεταχειρίζονται τό σκυλί, του σκυλιού, τό νερό, του νερού—που τό μάθανε πιά στην κούνια.

Μά όσο περισσότερα άναγκάζονται τα παιδιά να καταγίνουνται με βιβλία, με φιλολογία και άρχαιολογία, τόσο λιγώτερο μαθαίνουν συνήθως από φυσικές έπιστήμες κι' από πραχτικές γνώσεις. Κι όποιος σήμερα δέν ξέρει από φυσικές έπιστήμες, δέν έχει τό δικαίωμα να λέγεται μορφωμένος.

*) Κοίταξτε «'Νουμά» φύλλο 88 σελ. 3.